

حکمروایی شایسته شهری و چگونگی به کارگیری آن در ایران در راستای توسعه پایدار شهری

علیرضا حسنی^۱، پریسا روشنی^۲

۱- کارشناس ارشد شهر سازی و عضو هیئت علمی دانشگاه دولتی بجنورد ،
a.hasani@ub.ac.ir

۲- دانشجوی دکتری طراحی و برنامه ریزی شهری و مدرس دانشگاه دولتی
bجنورد ، roshany2006@yahoo.com

چکیده

تغییرات و تحولات اجتماعی، اقتصادی و فضایی نواحی شهری همگام با افزایش جمعیت شهرنشین دنیا از یک طرف و پیچیدگی امور مرتبط با زندگی شهری و ناکارآمدی حکومت شهری در اداره امور شهرها از طرف دیگر توجه به تجدید سازمان سیاسی شهرها و حرکت از حکومت شهری به حکمروایی شهری را ضروری می نماید. چهل و ناآگاهی در مدیریت شهری و استفاده از روشهای مستبدانه، محدودیتهای مالی، اقتصادی و تکنولوژیک از عوامل بازدارنده اصلی برای دسترسی به رسیدن به حکمروایی خوب در کشورها و به خصوص در شهرهای بزرگ محسوب می شود. لذا هدف اصلی در این نوشتار شناسایی معیارها و اصول حکمروایی شهری و بررسی چگونگی به کارگیری آن در اداره امور شهری در ایران، جهت دستیابی به الگوی نوین مدیریت شهری متناسب با ساختار اقتصادی، اجتماعی و سیاسی این کشور می باشد. در این راستا مقایسه تطبیقی بین کشور ایران و چند کشور موفق در به کارگیری حکمروایی شایسته شهری انجام شده است. روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای روش کتابخانه ای و اسنادی از نوع تحقیق کاربردی - توسعه ای با روش مطالعه تحلیلی- تطبیقی بوده است. دستاورد پژوهش بیانگر آن است که نظام برنامه ریزی متمرکز مانعی در راستای به کارگیری حکمروایی شهری می باشد. غلبه بر تفرق سیاسی و عملکردی، همگرایی و ایجاد یکپارچگی در نظام تخصیص منابع، استقرار نظام حکمروایی متناظر با سطوح تقسیمات برنامه ریزی در کشور، افزایش کارآمدی نظام سیاسی در سطوح فراملی از جمله مهمترین راهکارهای پیشنهادی جهت فراهم نمودن زمینه به کارگیری حکمروایی شایسته شهری در کشور ایران می باشد.

کلید واژه : حکومت شهری، حکمروایی شهری، تصمیم سازی پاسخگو^۱، مشارکت مدنی

¹-accountable decision making